

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
כתובות-נערה שנתפתתה	מאי דאמר														
מימרא	מאי דאמר														
ההוא יתום ויתומה דאתו לקמיה דרבא															נא.
העלו ליתום בשביל יתומה.	אמר להו רבא:														נא.
והא מר הוא דאמר: ממקרקעי ולא ממטלטלי, בין למזוני, בין לכתובה, ובין לפרנסה	אמרי ליה רבנן לרבא:														נא.
אילו רצה שפחה לשמשו, מי לא היבין ליה? כל שכן הכא דאיכא תרתי.	אמר להו: [רבא]														נא.
אחד נכסים שיש להן אחריות, ואחד נכסים שאין להן אחריות - מוציאין למזון אשה ולבנות, דברי רבי	תנו רבנן: [רבי]														נא.
נכסים שיש להן אחריות - מוציאין לבנות מן הבנים ולבנות מן הבנות ולבנים מן הבנות ולבנים מן הבנות בנכסים מרובין, אבל לא לבנים מן הבנות בנכסים מועטין. נכסים שאין להן אחריות - מוציאין לבנים מן הבנים ולבנות מן הבנות ולבנים מן הבנות, אבל לא לבנות מן הבנים.	רבי שמעון בן אלעזר:														נא.
אע"ג דקיימא לן הלכה כרבי מחבירו, הכא הלכה כרבי שמעון בן אלעזר															נא.
הלכתא: ממקרקעי ולא ממטלטלי, בין לכתובה, בין למזוני, בין לפרנסה.	דאמר רבא														נא.
לא כתב לה כתובה - בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה, מפני שהוא תנאי בית דין.															נא.
כתב לה שדה שוה מנה תחת מאתים זוז, ולא כתב לה כל נכסים דאית לי אחראין לכתובתיך - חייב, שהוא תנאי בית דין.															נא.
לא כתב לה אם תשתבאי אפרקינך ואותבינך לי לאינתו, ובכהנת אהדרינך למדינתך - חייב, שהוא תנאי בית דין.															נא.
נשבת - חייב לפדותה, ואם אמר הרי גיטה וכתובתה ותפדה את עצמה - אינו רשאי.															נא.
לקתה - חייב לרפאותה, אמר הרי גיטה וכתובתה תרפא את עצמה - רשאי.															נא.
מני?															נא.
רבי מאיר היא															נא.
כל הפוחת לכתובה ממאתים ואלמנה - ממנה - הרי זו בעילת זנות	דאמר: [רבי מאיר]														נא.
דאי רבי יהודה															נא.
רצה, כתב לכתולה שטר של מאתים והיא כותבת התקבלתי ממך מנה, ואלמנה מנה והיא כותבת התקבלתי ממך חמשים זוז	האמר: [רבי יהודה]														נא.
כתב לה שדה שוה מנה תחת מאתים זוז, ולא כתב לה כל נכסים דאית לי אחראין לכתובתיך - חייב, שהוא תנאי בית דין	אימא סיפא:														נא.
אתאן לר"י															נא.
אחריות טעות סופר הוא	דאמר: [רבי יהודה]														נא.
דאי רבי מאיר															נא.
אחריות לאו טעות סופר הוא	האמר: [רבי מאיר]														נא.
מצא שטרי חוב, אם יש בהן אחריות נכסים - לא יחזיר, שביט דין נפרעין מהן, אין בהן אחריות נכסים - יחזיר, שאין בית דין נפרעין מהן, דברי רבי מאיר	דתנו: [רבי מאיר]														נא.
אחד זה ואחד זה לא יחזיר, שביט דין נפרעין מהן	חכמים:														נא.
רישא ר"מ וסיפא ר' יהודה?															נא.
וכי תימא כולה ר' מאיר היא, ושאינה לר"מ בין כתובה לשטרי															נא.
ומי שאני ליה?															נא.
חמשה גובין מן המחוררין, ואלו הן: פירות, ושבח פירות, והמקבל עליו לזון את בן אשתו ובת אשתו, וגט חוב שאין בו אחריות, וכתובת אשה שאין בה אחריות	והתניא:														נא.
מאן שמעת ליה דאמר אחריות לאו טעות סופר הוא? רבי מאיר, וקתני כתובת אשה.															נא.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■ </p>
<p>כתובות-נערה שנתפתתה</p>	<p>מאן דאמר</p>
<p>מימרא</p>	<p>רבא:</p>
<p>כל שאיסור שבייה גורם לה - חייב לפדותה, איסור דבר אחר גורם לה - אינו חייב לפדותה.</p>	<p>נב.</p>